

І ПОЙНЫ НАБОР ВОЛЬНАСЦЯУ!

ВЕЛЖ цяпер знаходзіцца ў складзе Расійскай Федэрацыі, а калісць ён быў цесна звязаны з беларускім землям — уваходзіў у склад Віцебскага ваяводства, а пазней — Віцебскай губерні.

На замкавай гары

У сярэдзіне XIV стагоддзя наваколлі Веліжа былі дадчаны да Вялікага Княства Літоўскага. У адміністрацыйным плане яны былі падпрадкаваны Віцебску.

У 1503 годзе паўночна-ўсходняя воласці Віцебскай зямлі, у тым ліку Веліжская, адышлі да Маскоўскай дзяржавы. Летам 1536 года, згодна з распрадажэннем москоўскіх уладаў, тут, на старым гарадзішчы, была ўзвядзена ма-гутная драўляная крэпасць. Гэты год і лічыцца афіцыйнай датай заснавання Веліжа. У пачатку жніўня 1580 года войскі караля Стэфана Баторыя занялі Веліж. I, паводле пунктуау Ям-Запольскага мірнага дагавора, заключанага ў студзені 1582 года, горад увайшоў у склад ВКЛ.

— Пераможаным веліжанам прапанавалі або выехаць у Москву, або прысягнуць Баторыю і застацца ў родным горадзе. Многія скарысталіся каралеўскай пропановай. Таму «касцяк» насельніцтва пачатку «літоўскага» перыяду складаўся з тых жа людзей, што жылі тут да жніўня 1580 года, — расказвае **старшы навуковы супрацоўнік Навукова-тэхнагічнага парка БНТУ «Палітэхнік» Максім МАКАРАЎ**.

Спецыфіка веліжскага самакіравання

Большасць буйных і сярэдніх гарадоў ВКЛ харкторы-заваліся асобым прававым статусам. Не стаў выключэннем і нядаўна дадучаны Веліж. З улікам спецыфікі рэгіёна ўлады заснавалі тут не агульнапрынятую ў ВКЛ Магдэбургскае права, а лакальную сістэму гарадскога права. Апошнія за некалькі дзесяцігоддзяў да этага аформіліся на аснове земскага права Віцебшчыны і атрымала распа-сюджанне на землях Падзвіння: у Віцебску, Суражы, Уле. У яго рамках мяшчанам гарантаваліся права: на выбар войта, бязмытны гандаль на тэрыторыі ВКЛ, правядзенне некалькіх кірмашоў у год, свабоднае распрадажэнне сваёй рухомай і нерухомай маёmacцю, свабоду выбару месца жыхарства ў межах дзяржавы. У рамках «віцебскай мадэлі» найбольш істотным было тое, што мяшчане вы-зваліліся ад шэрагу падаткаў. А іх асноўнай павіннасцю было нясенне прэстыжнай коннай вайсковай службы.

Абавязак — плаціць «Чынш»

і будаваць замак

7 снежня 1582 года Стэфан Баторый сваім лістом паведаміў ваяводзе віцебскаму Станіславу Пацу пра наданне Веліжу такіх жа правоў, якім на той момант карысталіся мяшчане Віцебска і Суражы. Аднак пра веліжскі прывілей 1582 г. нічога не вядома. I, мабыць, да 1585 года такі дакумент увогуле не быў створаны. Ліёнская вайна скончылася, неабходнасць у вайсковай службе мяшчан адпала. Адносіны з гандлёвымі-рамеснымі саслоўем трэба было ізноў пераводзіць у эканамічную сферу. У выніку вырашэнне пытання аб прававым статусе Веліжа было адкладзена на некалькі гадоў.

— І толькі 20 сакавіка 1585 года Стэфан Баторый надаў Веліжу першы прывілей. Згодна з дакументам мяшчане былі абавязаны плаціць «чынш» (від падатку) у дзяржаўны скарб за карыстанне гарадскім землямі, будаваць умацаванні замка і, як цікава чытаць сёння, «даваць падводы каралеўскім паслам». Ад выканання гэтых павіннасцяў на карысць старасты веліжскага яны былі вызвалены, — працягвае даследчык.

У 1585 годзе віцебскае права было ўведзена ў Веліжу са значнымі амежаваннямі. Мяшчане не атрымалі права выбирайцца войта і весці бязмытны гандаль у межах ВКЛ, не былі прапісаны гарантныя свабоднага распрадажэння маёmacцю, не ішло нават размовы пра выкананне імі прэстыжнай вайсковай службы. Аднак вызначэнне прававога статусу спрыяла хуткаму росту горада.

Каб павысіць колькасць жыхароў

У 1610-х гадах, падчас чарговай вайны паміж Рэччу Паспалітай і Маскоўскай дзяржавай Веліж апынуўся ў стане заняпаду. Ім спрабаваліavalodaць маскоўскія войскі, і падчас аблогі ён значна пацярпеў.

Веліжская ратуша
(здымак XX стагоддзя, да нашых часоў не захавалася).

— Вясной 1616 года ўжо не існавала ніякай забудовы, а насельніцтва скарацілася з некалькіх соцень да прыкладна пяцідзесяці мяшчанскіх сем'яў. Аднак менавіта гады ліхалецця былі тым часам, калі падданыя, што захавалі вернасць свайму манарху, маглі разлічваць на ўзнагароду з яго рук. Напрыклад, на паляпшэнне свайго прававога становішча. Вясной 1616 г. прадстаўнікі мяшчанскай абшчыны Веліжа зварнуліся да караля Жыгімonta III Вазы з просьбай надаць гораду шэраг дадатковых вольнасцяў, каб павысіць яго прывабнасць для патэнцыйных пасяленцаў, — удакладняе Максім Макараў.

Яны прасілі, каб манарх вызваліў іх ад аплаты падаткаў з гарадскіх земляў і зрабіў галоўнай павіннасцю мяшчан вайсковую службу. Жыгімонт III Ваза прыхільна пастаўліўся да звароту падданых. 2 чэрвеня 1616 года ён надаў Веліжу новы прывілей. Такім чынам, пашырый на іх тия права, пра якія яны прасілі. Таксама, праўда, з пэўнымі амежаваннямі, кароль дазволіў мяшчанам прадаваць свае дамы і зямельныя участкі ў выпадку жадання змяніць месца жыхарства.

Цяжкія выпрабаванні выпалі на долю Веліжа ў гады Смаленскай вайны (1632—1634 гады). Замак працяглы час знаходзіўся ў аблозе. I праз засядае супраціўленне мяшчан і наёмнікаў авалодаць ім маскоўскія войскі так і не здолелі. У выніку ўсю забудову пасада спалілі. А ўцалелае насельніцтва Веліжа апынулася ў вельмі цяжкім матэрыйальным становішчы.

9 лютага 1634 года кароль Уладзіслаў IV Ваза, каб падзякаваць веліжцам за верную службу і кампенсаваць ім страты, надаў гораду чарговы прывілей. Манарх вызваліў мяшчан ад аплаты шэрагу мытных плацяжоў, так званага старога мыту, на ўсёй тэрыторыі ВКЛ і Польшчы. У выніку тутэйшыя мяшчане атрымалі практычна поўны набор вольнасцяў, прадугледжаных віцебскай мадэллю гарадскога права. Яно дзейнічала ў Веліжы да ліпеня 1655 года.

I канчаткова да Pacii

Тады ў Руска-польскую вайну горад занялі войскі Маскоўскай дзяржавы. Веліжцы паводзілі сабе герайчна. I, калі маскоўскія войскі стаялі на лініі Нёмана, яны ўсё яшчэ трымаліся ў глыбокім тыле напрыяцеля без усякай надзеі на дапамогу.

У 1678 годзе Веліж вярнулі Рэчы Паспалітай разам з некаторымі іншымі землямі. Да канца XVIII стагоддзя ён знаходзіўся ў складзе Віцебскага ваяводства...

У выніку першага падзелу Рэчы Паспалітай (1772 года) ён канчаткова адышоў Pacii. Спачатку знаходзіўся ў складзе Пскоўскай, потым — Полацкай губерні, з 1804 года — Віцебскай. У 1776-м атрымаў права павятовага горада, а жыхары — шэраг ільгот. Да канца XIX стагоддзя горад меў цесныя гандлёвыя сувязі з Рыгай. Туды па рэках адпраўлялі лес, ільняное семя, пяньку, попел, збожжа. 21 верасня 1781 года Кацярына II падарыла гораду новы герб з выявай двухгаловага арла. А падчас ВКЛ на гербе былі намаляваныя залатыя крыж і меч.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.
pukshanski@zviazda.by

РУП «Інститут недвіжимости і оценкі» ізвешчает
об открытом аукционе по продаже 2-комнатной
квартиры, г. Минск, ул. Левкова, д. 30, кв. 41

Лот №1. Квартира с инв. №500/D-708164592. Г. п. — 2015; этаж — 8; этажность дома — 19; общая площадь — 65,50 кв. м, в т. ч. жилая площадь — 49,80 кв. м; стены наружные — керамзито-бетонные блоки; Стены внутренние — блоки из ячеистого бетона; Перегородки — блоки из ячеистого бетона, кирпичные; Пересякты — монолитные ж/бетонные плиты; Крыша — мягкая, рулонная, совмещенная с перекрытием; Полы — бетонные; Проемы оконные — профиль ПВХ со стеклопакетом, подоконник — алюминиевый профиль с одинарным остеклением; Проемы дверные — входная — металлическая; Внутренняя отделка — оштукатурено; Лоджия — есть; Отопление — центральное; Водопровод, канализация — есть; Горячее водоснабжение — есть; Электроснабжение — скрытая проводка; Вентиляция — есть; Мусоропровод, лифт — есть.

Начальная цена продажи — 133 200,00 бел. руб.

Задаток — 13 320,00 бел. руб. Шаг аукциона 5%

ОБРЕМЕНЕНИЕ

Запрет на совершение регистрационных действий, на основании постановления судебного исполнителя отдела принудительного исполнения Заводского района города Минска от 06.05.2016 №б/н. Запрещение снимается в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь

УСЛОВИЯ

1. Победитель аукциона либо в случае, если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в аукционе подано только одним участником, и он согласен приобрести Объект по начальной цене, увеличенной на 5% (пять процентов) (Претендент на покупку), обязан оплатить полную стоимость приобретенного на аукционе Объекта не позднее 20 (двадцати) рабочих дней с момента подписания протокола аукциона.

2. Победитель аукциона (Претендент на покупку) обязан возместить Организатору аукциона стоимость затрат на организацию и проведение открытого аукциона на основании счета-фактуры в течение 3 (трех) банковских дней с момента подписания протокола о результатах аукциона.

3. Переход права собственности на приобретенный на аукционе Объект недвижимости, имущество должника, осуществляется в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

4. На Претендента на покупку распространяются правила и условия, установленные законодательством Республики Беларусь для Победителя аукциона

Аукцион состоится 13.09.2017 г. в 14.00 по адресу:
Республика Беларусь, г. Минск, ул. Комсомольская, 11, каб. 4

Порядок оформления участия в аукционе содержится на сайте Организатора аукциона [ino.by](#).

Задаток перечисляется на р/с BY21BPSB30121543370109330000 в ОАО «БПС-Сбербанк», 220004, г. Минск, ул. Кальварийская, д. 4а, ВІС банка BPSBBY2X. Получатель — РУП «Інститут недвіжимости і оценкі», УНП 190055182. Назначение платежа: задаток для участия в открытом аукционе по продаже имущества (Квартира) (Лот №1), проводимом 13.09.2017 (Партизанский МРО).

Организация и проведение аукциона осуществляются в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь.

Заявления на участие и необходимые документы принимаются в г. Минске, ул. Комсомольская, 11, каб. 7 в рабочие дни с 8.30 до 12.00, с 13.30 до 16.00. Окончание приема заявлений — 11.09.2017 в 11.00.

Все желающие могут ознакомиться с Объектом аукциона. Контактное лицо для осмотра Объекта: Директор ООО «Моноліт Груп» Кутузов Сергей Георгиевич +375-29-691-14-06

Контакты организатора аукциона: 8 (017) 306-00-57, 8 (029) 550 09 52, 8 (029) 550 09 59, 8 (029) 356-90-03 • [www.ino.by](#) • [torgi@ino.by](#)

РУП «Інститут недвіжимости і оценкі» ізвешчает
об открытом аукционе по продаже здания столовой,
г. Минск, ул. Кальварийская, д. 33

Лот №1. В 2/К-КП столовая с инв. №500/C30674. Г. п. — 1989; Этажность — 2; Общая площадь — 3 505,00 кв.м. Фундамент — ж/бетонный; Стены наружные и внутренние — кирпичные; Перегородки — кирпичные; Пересякты — ж/бетонные; Крыша — мягкая рулонная; Поля — линолеум, плитка, паркет, мозаичный; Проемы оконные — двойные, окрашены; Проемы дверные — щитовые, филенчатые; Наружная отделка — окрашено; Внутренняя отделка — окрашено, частично облицовано; Отопление — есть; Ванные (душі) — есть; Водопровод, канализация — есть; Горячее водоснабжение — есть; Электроснабжение — скрытая проводка; Телефон — есть.

Начальная цена продажи — 1 782 000,00 бел. руб.

Задаток — 178 200,00 бел. руб. Шаг аукциона 5%

СВЕДЕНИЯ О ЗЕМЕЛЬНОМ УЧАСТКЕ

Земельный участок с кадастровым номером 500000000000000048, расположенный по адресу: г. Минск, ул. Кальварийская, д. 33, пл. 4,2776 га. Назначение — земельный участок для обслуживания зданий и сооружений. Право постоянного пользования. На земельном участке находятся иные объекты, не выставляемые на аукцион. Переход права на земельный участок осуществляется в соответствии с действующим законодательством Республики Беларусь. ОБРЕМЕНЕНИЯ: охранная зона газопровода, пл. 0,0580 га; охранная зона электрокабеля, пл. 0,0784 га; охранная зона теплофикации, пл. 0,0775 га

ОБРЕМЕНЕНИЯ

1. Ипотека. В случае продажи с публичных торгов имущества, являющегося предметом ипотеки, ипотека прекращается в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

2. Аренда. Часть здания сдается по договорам аренды: 951,30 кв. м по 24.08.2022;

89,30 кв. м по 31.05.